

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1644)

107. posiedzenie
Komisji Spraw Unii Europejskiej
w dniu 1 lipca 2010 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Informacja rządu na temat konsultacji Rady Ministrów z Komisją Europejską w dniu 9 czerwca 2010 r. dotyczących priorytetów polskiej Prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.
2. Informacja rządu na temat posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 17 i 18 czerwca 2010 r.
3. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie podpisania umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii dotyczącej bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2010) 268.
4. Wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii dotyczącej bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2010) 266.
5. Wnioski nierozpatrywane – propozycje – sygnatury Komisji Europejskiej:
COM (2010) 279, COM (2010) 278, COM (2010) 258, COM (2010) 257,
COM (2010) 256, COM (2010) 249, COM (2010) 230, COM (2010) 223,
COM (2010) 197, COM (2010) 176, COM (2010) 174, COM (2010) 167,
COM (2010) 166, COM (2010) 161, COM (2010) 158, COM (2010) 157,
COM (2010) 156, COM (2010) 142.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczą zastępca przewodniczącego Janusz Rachoń oraz przewodniczący Edmund Wittbrodt)

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Janusz Rachoń:

...Otrzymaliście państwo projekt porządku. Mamy w nim pięć punktów, a dobra informacja jest taka, że punkty trzeci i czwarty będziemy rozpatrywali łącznie.

Witam bardzo serdecznie gości...

(Głos z sali: Przepraszamy za spóźnienie, ale nie mogliśmy znaleźć sali.)

Domyślam się.

...A są to: pani Małgorzata Kałużyńska, dyrektor Departamentu Polityki Ekonomicznej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych; pani Beata Prądyńska, zastępca dyrektora Departamentu Komitetu do Spraw Europejskich; pani Magdalena Szuber, specjalista w Departamencie Komitetu do Spraw Europejskich; Katarzyna Rocka, specjalista w Departamencie Komitetu do Spraw Europejskich.

W sprawie następnego punktu przybyła reprezentacja Ministerstwa Infrastruktury w składzie: pan Maciej Jankowski, podsekretarz stanu – bardzo nam miło; pani Magdalena Gaj, podsekretarz stanu – jeszcze mi milej; Krzysztof Kapis, dyrektor Departamentu Lotnictwa – witam.

Ponadto gościmy panią Kingę Schlesinger, pracownika Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce, oraz panią Ewelinę Fałkowską, specjalistkę w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, w Departamencie Unii Europejskiej i Współpracy Międzynarodowej.

Pozwolę sobie na krótką uwagę. Otóż Ministerstwo Spraw Zagranicznych reprezentują wyłącznie kobiety, a więc tu parytet został złamany.

(Wesołość na sali)

Proszę państwa, czy mamy uwagi do porządku? Nie.

A więc przystępujemy do pierwszego punktu: informacja rządu na temat konsultacji Rady Ministrów z Komisją Europejską w dniu 9 czerwca 2010 r., dotyczących priorytetów polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w drugiej połowie 2011 r.

Referuje przedstawiciel MSZ.

Kto z państwa to referuje?

Bardzo proszę, by była pani łaskawa w krótkich, żołnierskich słowach przybliżyć komisji te zagadnienia.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Komitetu do Spraw Europejskich
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Beata Prądzyńska:**

Dziękuję bardzo. Postaram się to zrobić krótko, w żołnierskich słowach.

9 czerwca bieżącego roku członkowie Rady Ministrów odbyli w Brukseli konsultacje z kolegium komisarzy Komisji Europejskiej. Można powiedzieć, że konsultacje te składały się z trzech zasadniczych etapów. Na samym początku odbyło się wspólne plenarne posiedzenie Rady Ministrów i kolegium komisarzy. Tak naprawdę było to pierwsze w historii kolegium komisarzy spotkanie tego typu, gdy członkowie Rady Ministrów państwa członkowskiego uczestniczyli w części posiedzenia kolegium komisarzy. Drugą częścią był wspólny roboczy lunch. A następnie odbyły się spotkania ministrów i komisarzy w klastrach. Dodatkowo odbyły się spotkania pana premiera Donalda Tuska z przewodniczącym Komisji Europejskiej oraz z przewodniczącym Rady Europejskiej.

Tak naprawdę punktem wyjścia, ale i głównym celem tych konsultacji pomiędzy Radą Ministrów a kolegium komisarzy były przygotowania do polskiej prezydencji w Unii w 2011 r., ale było także omówienie bieżącej agendy ekonomicznej i społecznej Unii Europejskiej, jak również priorytetów Unii Europejskiej na najbliższe dwa lata. Wcześniej Komisja Europejska przedstawiała pięcioletni plan swojej działalności, ale w tej chwili nie mamy do czynienia z tego typu dokumentem. Obecna komisja przedstawiła plan prac w zasadzie na 2010 r., z pewnymi elementami wieloletnimi, projektami, które mogą być podjęte w kolejnych latach, nie przedstawiła jednak zbiorczego pięcioletniego planu. Tak więc omówienie tych priorytetów Unii Europejskiej na najbliższe dwa lata, szczególnie że w tym okresie przypada również polskie przewodnictwo w Unii Europejskiej, było kwestią kluczową.

Dodatkowo, oprócz realizowania głównych celów wizyty, rozmawiano o kwestiach bieżących, czyli między innymi o kryzysie gospodarczo-finansowym, o powodzi w Polsce, o zarządzaniu ekonomicznym. Ale kwestie już bardziej szczegółowe, kwestie sektorowe w programie polskiej prezydencji, a także sposób odniesienia się Komisji Europejskiej do tego programu, były omawiane już podczas części, że tak powiem, klastrowej.

Oczywiście te konsultacje miały na celu również budowanie wizerunku, pozytywnego wizerunku Polski jako państwa, które poważnie podchodzi do swojej roli i funkcji w ramach przyszłej prezydencji, państwa, które będzie zaangażowane, zdeteminowane, aby przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej stało się sukcesem.

Tak naprawdę te konsultacje dały możliwość rozpoczęcia właściwego, finalnego etapu przygotowań Polski do prezydencji w Unii Europejskiej.

Żeby było krótko, może przedstawię główne wnioski, jakie wyciągamy z tego spotkania...

(Zastępca Przewodniczącego Janusz Rachoń: Przepraszam bardzo, ale może byłaby pani łaskawa przypomnieć priorytety polskiej prezydencji, bo to jest sprawa najważniejsza.)

Oczywiście, tak. Chciałam to zrobić w części dotyczącej wniosków, ale oczywiście mogę przedstawić je teraz.

Pan premier wymienił główne obszary, które są obszarami priorytetowymi polskiej prezydencji, są to: Partnerstwo Wschodnie, energetyka, bezpieczeństwo ener-

tyczne, polityka obrony, rynek wewnętrzny, polityka spójności. W odpowiedzi przewodniczący Komisji Europejskiej zwrócił uwagę, że te tematy, jak również negocjacje wieloletnich ram finansowych, stanowią bardzo ważne tematy także w ramach agendy Komisji Europejskiej, tak więc jest bardzo duża zbieżność tematów, które proponuje Polska, i planów Komisji Europejskiej na 2011 r.

Główny wniosek, jaki wyciągamy z tego spotkania Rady Ministrów z Komisją Europejską, jest na pewno taki, że Polska dała sygnał odpowiedzialności i zaangażowania w proces przygotowań do prezydencji. W wielu klastrach, ale też oczywiście wcześniej, na spotkaniach plenarnych, można było przedyskutować plany polskiej prezydencji, jak również priorytety poszczególnych komisarzy i ich dyrekcji na 2011 r., po prostu wymienić się informacjami co do tego, jak na dany moment wyglądają plany, pomysły Komisji Europejskiej.

Na pewno ta wizyta doprowadziła do lepszego poznania się ministrów i ich odpowiedników, komisarzy w Komisji Europejskiej, co ma duże znaczenie dla przygotowań i przyszłego przebiegu prezydencji. Wydaje nam się, że zrealizowaliśmy stawiane sobie cele, szczególnie że zarówno przedstawiciele Komisji Europejskiej, jak i przedstawiciele mediów brukselskich bardzo pozytywnie odnieśli się do tego wydarzenia.

Kolejnym elementem, który jest już w większym stopniu związany z omawianiem bieżącej europejskiej agendy spraw gospodarczych związanych z zarządzaniem gospodarczym, jest kwestia zbieżności poglądów Polski i Komisji Europejskiej w sprawie debaty o zarządzaniu ekonomicznym. Komisja Europejska podziela nasze poglądy na temat zarządzania ekonomicznego, szczególnie chodzi tu o kwestie instytucjonalizacji i współpracy w ramach Grupy Euro. Komisja, tak jak Polska, jest sceptycznie nastawiona do tego pomysłu.

Jak już powiedziałam, przewodniczący Komisji Europejskiej zadeklarował poparcie dla polskich priorytetów. Zgodnie z jego wypowiedzią te priorytety są także ważnymi elementami w planie prac Komisji Europejskiej. Ale ta wizyta Rady Ministrów w Brukseli oczywiście oznacza też, że jest to jakby jeden z etapów prac i że dialog z Komisją Europejską będzie na pewno potrzebny w odniesieniu do planu Komisji Europejskiej na 2011 r., szczególnie że te obszary priorytetowe, polskie priorytety, będą musiały być uszczegóławiane, operacjonalizowane i dyskutowane na kolejnych etapach prac, z poszczególnymi komisarzami i ich dyrekcjami.

Wiemy również, że przewodniczący Komisji Europejskiej będzie prezentował raport na temat realizacji przedstawionego w marcu tego roku programu Komisji Europejskiej. Taka prezentacja ma się odbyć na jesieni w Parlamencie Europejskim, a następnie będą odbywały się – prawdopodobnie, bo to są jeszcze nie do końca ustalone plany Komisji – spotkania na poziomie komitetów Parlamentu Europejskiego. Pod koniec tego roku albo na początku przyszłego roku zostaną zaprezentowane szczegółowe propozycje na 2011 r. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Janusz Rachoń:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, otwieram część poświęconą pytaniom.

Proszę, seria pytań. Czy ktoś z panów senatorów... Niestety, tak się złożyło, że nie mamy kobiet w naszym gronie, czyli parytet jest po tej stronie niedotrzymany.

Nie mamy uwag, nie mamy pytań, nie mamy wystąpień. Dziękuję bardzo. Informacja była tak wyczerpująca, że zaspokoila ciekawość kolegów senatorów.

Przechodzimy do punktu drugiego: informacja rządu o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 17 i 18 czerwca.

Bardzo proszę. Referuje pan minister czy też pani?

(*Senator Edmund Wittbrodt*: Pani dyrektor.)

A, pani.

Pani Dyrektor, chcę tylko panią poinformować, że wszyscy członkowie komisji dostali materiał, tak że bardzo bym prosił o przedstawienie tego również krótko. Takie najistotniejsze *highlights*. Bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Polityki Ekonomicznej
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Małgorzata Kałużyńska:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Jest mi bardzo miło, że mogę przedstawić państwu informację z przebiegu posiedzenia Rady Europejskiej. Chciałabym jednak, tytułem sprostowania, zwrócić uwagę, że posiedzenie Rady Europejskiej było jednodniowe, odbyło się 17 czerwca. Na posiedzeniu Polskę reprezentował prezes Rady Ministrów, pan premier Donald Tusk.

W zasadzie dyskusja skoncentrowała się na dwóch zasadniczych zagadnieniach, to znaczy na kwestiach gospodarczych i kwestiach finansowych. Główne punkty agendy Rady Europejskiej odnoszą się do nowej europejskiej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zwanej „Europa 2020”. Rada Europejska przyjęła tę strategię, potwierdzono tym samym pięć głównych celów Unii, które będą wskazywały państwom członkowskim, jaki kierunek należy obrać w dążeniach, działaniach. Tymi pięcioma celami są: promocja zatrudnienia, poprawa warunków sprzyjających innowacjom, badaniom i rozwojowi, wypełnienie celów związanych z klimatem i energią, poprawa poziomu edukacji oraz – i to jest piąty cel – propagowanie włączenia społecznego, w tym szczególnie poprzez ograniczenie ubóstwa.

Jeśli chodzi o samą strategię „Europa 2020”, to chciałabym zwrócić uwagę na politykę spójności, która została istotnie, że tak powiem, wyartykułowana w konkluzjach państwu przedstawionych. Na tym bardzo Polsce zależało. Polska zabiegała o umieszczenie w konkluzjach dotyczących polityki spójności tego, by była ona ściśle powiązana ze strategią „Europa 2020”. Te konkluzje są bardzo szczegółowo opisane w tym punkcie – i tu chciałabym zwrócić uwagę na nasze zadowolenie z takiego rozwiązania. Oprócz polityki spójności została wymieniona również wspólna polityka rolno, która, jak Wysoka Komisja się orientuje, jest również priorytetem Polski. Rada Europejska zatwierdziła również ustanowienie ambitnego harmonogramu działań w zakresie Europejskiej Agendy Cyfrowej i w tym kontekście wezwała wszystkie instytucje do zaangażowania się w realizację tego działania, tak by do 2015 r. utworzyć w pełni funkcjonujący, jednolity rynek cyfrowy. Tu chciałabym zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na fakt, że Komisja Europejska została poproszona o przeprowadzenie przygotowania sprawozdania z postępów prac pod koniec 2011 r., a więc będzie to przebiegało w czasie polskiej prezydencji i wpisuje się w priorytety, jakie zaprezentowała koleżanka.

Oprócz tego Rada Europejska przyjęła sprawozdanie przewodniczącego grupy zadaniowej, tak zwanej *task force*. W pracach tej grupy zadaniowej z ramienia Polski uczestniczył pan minister Rostowski. Jest to grupa zadaniowa zajmująca się kwestią zarządzania gospodarczego. W ramach tych działań uzgodniono wytyczne, zestaw wytycznych, a uwagę skoncentrowano na przestrzeganiu dyscypliny budżetowej. Taki też priorytet został wyznaczony na szczyt G20 – również w tym kontekście zwrócono uwagę na konieczność przestrzegania dyscypliny budżetowej.

Chciałabym też zwrócić uwagę na fakt, że w konkluzjach odnotowano szczególną sytuację państw członkowskich będących członkami strefy euro oraz niebędących członkami strefy euro – to też był postulat Polski, Polska zabiegała o to, jesteśmy więc usatysfakcjonowani takim zapisem konkluzji.

Chcę zwrócić uwagę Wysokiej Komisji również na kwestię kryterium zadłużenia. Rada Europejska zaznaczyła, że należy nadać priorytet przestrzeganiu kryterium zadłużenia. Jest to istotne w kontekście kryzysu, który dotknął głównie państwa strefy euro, niemniej jednak Polska zwracała uwagę, że konieczne jest podejmowanie wspólnych działań na forum Unii, żeby nie różnicować państw na należące do strefy euro i na będące poza strefą euro, a więc żeby traktować Unię jako całość.

Jak już wspomniałam, przedmiotem dyskusji było również przygotowanie szczytu grupy G20. Polska także w tym kontekście apelowała o jednolite stanowisko, o to, by Unia Europejska mówiła jednym głosem. Rada Europejska ustaliła, że Unia powinna przewodzić staraniom na rzecz wypracowania globalnego podejścia w sprawie wprowadzenia systemów opłat i podatków nakładanych na instytucje finansowe, by zapewnić takie same reguły gry na całym świecie.

Oprócz tego ważnym tematem posiedzenia Rady Europejskiej były zmiany klimatu. Rada Europejska odnotowała komunikat Komisji, w którym przeanalizowano możliwości przejścia na wyższy niż wynoszący 20% cel redukcyjny. Polska zabiegała też intensywnie o to, by Komisja dokonała wnikliwszych analiz, ponadto Polska zwracała uwagę na istnienie różnych warunków w państwach członkowskich. Z satysfakcją musimy stwierdzić, że w konkluzjach Rady Europejskiej znalazła się informacja, że Komisja podejmie dalsze analizy co do skutków dla poszczególnych państw członkowskich. Zwracam uwagę na uwzględnienie kwestii poszczególnych państw członkowskich, jako że nie będzie tu informacji ogólnej, ale właśnie odniesienie się do sytuacji poszczególnych państw członkowskich.

Dodam jeszcze, tytułem informacji bardziej szczegółowej, że Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła starania Estonii o przystąpienie do strefy euro, o to, by z dniem 1 stycznia Estonia stała się członkiem eurogrupy. Jak również przyjęła informację o...

(Zastępca Przewodniczącego Janusz Rachoń: ...oświadczenie w sprawie Iranu.)

Tak, oświadczenie sprawie Iranu – to też. Ale jeszcze chciałabym wspomnieć o Islandii, to znaczy o tym, że Rada Europejska zgodziła się rozpocząć negocjacje akcesyjne z tym państwem.

To tyle z mojej strony. Jeżeli będą pytania...

(Przewodnictwo obrad obejmuje przewodniczący Edmund Wittbrodt)

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo za przedstawienie tej informacji.

Proszę bardzo, otwieram etap pytań, dyskusji. Jest więc możliwości wypowiedzi.

Kto chciałby zabrać głos lub o coś zapytać?

Ja mam jedno pytanie. Mówi pani, że była dyskusja w sprawie strategii „Europa 2020” i celów, które są do osiągnięcia. Czy dyskutowano również o instrumentach, czy poruszano sprawę instrumentów, które mają być użyte, żeby te cele osiągnąć, tak by po dziesięciu czy po dwudziestu latach nie było klapy podobnej do tej związanej ze strategią lizbońską? Czy była mowa o instrumentach?

**Dyrektor Departamentu Polityki Ekonomicznej
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Małgorzata Kałużyńska:**

Tak szczegółowa dyskusja nie była prowadzona, ponieważ intencją przewodniczącego Van Rompuy'a było przyjęcie konkluzji w takim kształcie, w jakim są teraz. W zasadzie po posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych, które odbyło się 14 czerwca, a więc na trzy dni przed posiedzeniem Rady Europejskiej, większych zmian w tym zakresie nie było. Pan przewodniczący nie chciał rozpoczynać szczegółowej dyskusji. Niemniej jednak instrumenty są przedstawione w komunikacie Komisji, dalsza pogłębiona dyskusja w tej sprawie będzie się odbywała już w ramach poszczególnych rad sektorowych.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Czy są inne pytania?

Pan senator Stanisław Iwan.

Senator Stanisław Iwan:

Ja mam w zasadzie tylko pewną smutną konstatację. Otóż mimo że wybuchają wulkany, że jest kryzys gospodarczy i że postęp na przykład w zakresie technologii CCS przebiega gorzej i wymaga większych kosztów, niż to wydawało się możliwe na początku, Unia w dalszym ciągu z jakichś względów ideologiczno-nieracjonalnych – tak bym to określił – obstaje przy podwyższaniu parametrów z 20 do 30%. Wydaje mi się, że jest to zupełnie bez sensu. No ale to jest tylko moje zdanie na ten temat. Dziękuję.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Rozumiem, że w tej materii rząd polski wypowiada się w podobny sposób.

(Dyrektor Departamentu Polityki Ekonomicznej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Małgorzata Kałużyńska: Tak, tak. Mogę to tylko potwierdzić.)

Czyli to jest jasne.

Jest tu jeszcze jedna sprawa, mianowicie skoro już mamy podejmować jakieś zwiększone zobowiązania, to powinno to być robione globalnie, a nie lokalnie, na poziomie Unii Europejskiej.

Innych pytań nie ma.

Chciałbym bardzo podziękować pani dyrektor...

(Dyrektor Departamentu Polityki Ekonomicznej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Małgorzata Kałużyńska: Dziękuję bardzo.)

...w ogóle paniom dyrektor za udział w posiedzeniu komisji.

Zamykam ten punkt.

Proszę państwa, przechodzimy do kolejnych dwóch punktów – bo debata będzie łączna – a są to: wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie podpisania umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii dotyczącej bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego; i wniosek dotyczący decyzji Rady UE w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii dotyczącej bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.

Instytucją wiodącą w tej sprawie jest Ministerstwo Infrastruktury.

Proszę pana ministra Macieja Jankowskiego o krótkie przedstawienie problematyki.

Od razu dodam, że zdecydowaliśmy dyskutować o tym na posiedzeniu komisji, bo chodzi tu też o samoloty używane przez nasze linie lotnicze.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Maciej Jankowski:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Tradycyjnie transport lotniczy był regulowany w drodze dwustronnych umów zawieranych przez poszczególne państwa. Oczywiście treści tych umów, warunki stawiane poszczególnym stronom były uzależnione w dużej mierze od siły przetargowej poszczególnych partnerów. Ta praktyka zaczęła się zmieniać od 2003 r., kiedy to Unia Europejska uznała, że można uzyskać pewną wartość dodaną poprzez zawieranie umów z państwami trzecimi. Takie umowy określałyby szeroki wachlarz możliwości co do inwestowania, wchodzenia na rynki tych państw w ten sposób, by wszystkie kraje unijne, wszyscy członkowie Unii mogli osiągnąć korzyści. Takie umowy obowiązują już w tej chwili, są to umowy ze Stanami Zjednoczonymi i z Kanadą.

Przedmiotem naszych dzisiejszych obrad jest umowa z Brazylią. Projekt z zaleceniami Komisji w tej materii został przekazany polskiej administracji 4 sierpnia 2009 r. Negocjacje z Brazylią rozpoczęły się w Brukseli 14 i 15 grudnia ubiegłego roku. Skupiały się one na wzajemnym uznawaniu zatwierdzeń poświadczających zdolność statków powietrznych do lotu, zatwierdzeń podzespołów i urządzeń w nich instalowanych, zatwierdzeń certyfikujących instytucje zaangażowane w projektowanie, produkcję i obsługę techniczną. Te negocjacje trwały dość długo, ostatecznie tekst projektu umowy wraz z załącznikami dotyczącymi certyfikacji zdolności do lotu i obsługi technicznej został zatwierdzony w Rio de Janeiro 2 marca 2010 r.

Umowa koncentruje się, jak wspominałem, na zatwierdzeniach zdolności do lotu, na monitorowaniu wyrobów, części, akcesoriów stosowanych w lotnictwie cywilnym, na zatwierdzeniach wyrobów lotniczych stosowanych w lotnictwie cywilnym oraz na zdolności do lotu, a jest to związane także z zatwierdzaniem jakości projektów wyrobów lotniczych.

Mamy tu co prawda dwa stanowiska rządu, ale pierwszy dotyczy podpisania tej umowy, a drugi – jej zawarcia, dlatego pozwoliłem sobie łącznie przedstawić tę problematykę.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Poproszę pana senatora Stanisława Gorczycę o uwagi i opinię w tej sprawie.

Senator Stanisław Gorczyca:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Rzeczywiście te dwie decyzje rozpatrujemy łącznie. Pan minister powiedział właściwie wszystko, co istotne. Ja jednak chciałbym powiedzieć, że w konsekwencji zawarcia umowy świadectwa wydawane przez europejską agencję będą miały moc obowiązującą w Brazylii, nie będzie konieczności ich weryfikacji; z drugiej strony także wszelkie świadectwa wydawane przez brazylijskie władze regulujące bezpieczeństwo lotnictwa cywilnego nie będą wymagały uznania, ale będą mogły być weryfikowane przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego czy władze krajowe.

Jeżeli chodzi o stanowisko rządu, to rząd popiera wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia przedmiotowej umowy. Jednak zastrzeżenia w tej sprawie przedstawiła swojej opinii pani analityk. Może ja króciutko powiem, o co chodzi.

Kwestie, których dotyczy umowa, mają o tyle duże znaczenie, że w Brazylii ma siedzibę jeden z największych producentów statków powietrznych na świecie – Embraer. W konsekwencji umowy statki powietrzne produkowane przez Embraer będą dopuszczone, bez dodatkowych badań, do latania w Unii Europejskiej. Jednakże Komisja przeprowadziła audyty w instytucjach brazylijskich odpowiedzialnych za dopuszczanie statków do ruchu i wyrobów lotniczych do rynku. Należy zatem domniemywać, że kwestie te zostały odpowiednio zweryfikowane. Misją Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego jest stworzenie warunków do osiągnięcia i utrzymania wysokiego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w Europie, ułatwienie swobodnego przepływu osób, towarów i usług oraz wspieranie działań, które likwidują bariery administracyjne w procesach regulacyjnych i certyfikacyjnych. Działania te nie są ograniczane do terenu Wspólnoty Europejskiej, dlatego też zawieranie umów regulujących podobne kwestie jest zgodne z polityką Unii Europejskiej w zakresie współpracy z największymi partnerami handlowymi Unii. Obecnie podobne umowy są podpisane ze Stanami Zjednoczonymi oraz z Kanadą.

Stwierdza się, że umowa jest korzystna dla Unii Europejskiej, ponieważ ustanowi wzajemne uznawanie ustaleń certyfikacyjnych dla wszystkich państw członkowskich. Co ważne, obecnie sześć państw członkowskich Unii ma zawarte z Brazylią umowy dwustronne obejmujące kwestie certyfikacji wyrobów. To samo jest, jeśli chodzi o zatwierdzenie instytucji obsługi technicznej – w tym wypadku też istnieje sześć dwustronnych, formalnych umów. Nie ma jednak na dziś zawartych umów obejmujących certyfikację w zakresie ochrony środowiska. A więc jeśli mogę, to poprosiłbym pana ministra, by jeszcze do tej kwestii się ustosunkował. I to tyle. Aha, oczywiście jestem za poparciem stanowiska rządu.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Czy są inne pytania, uwagi w tej sprawie? Nie.

Panie Ministrze, może syntetycznie: czy to wpłynie na jakość, w porównaniu do tego, co jest dzisiaj? Jak pan by to ocenił? Będzie lepiej czy będzie tak samo?

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Maciej Jankowski:**

Oczywiście jeżeli chodzi o zapewnienie odpowiednich standardów w zakresie ochrony środowiska, o certyfikację instytucji, to ta umowa to wszystko przewiduje.

Skoro już jestem przy głosie, to chciałbym zwrócić państwa uwagę na jeszcze jeden aspekt, który jest związany z metodą prowadzenia negocjacji dotyczących szeroko rozumianego transportu lotniczego z krajami trzecimi. Mianowicie przedstawiciele pionu transportowego w Komisji wskazują na to, iż wykształcenie się takiego standardu szeroko rozumianej umowy o transporcie lotniczym, właśnie dzięki umowom ze Stanami Zjednoczonymi i Kanadą czy Brazylią, pozwoli łatwiej zawierać podobne umowy czy może raczej wywierać pewną presję na te kraje trzecie, które nie kwapią się do zawierania umów o transporcie lotniczym z Unią jako całością i negocjują umowy z poszczególnymi państwami unijnymi, wykorzystując przy tym oczywiście swoją sytuację negocjacyjną i próbując osiągnąć w tych negocjacjach różne wyniki z poszczególnymi partnerami unijnymi.

(Przewodniczący Edmund Wittbrodt: Z Danią...)

Między innymi. Mówię to tak dość ogólnie, ale oczywiście to dotyczy także nas, bo mamy pewne problemy z negocjacjami z niektórymi partnerami. Dlatego wypracowanie standardu umowy lotniczej o szerokim zakresie z takim krajami jak Brazylia – zwłaszcza że w tym wypadku nie ma, z naszego punktu widzenia, specjalnych kontrowersji – jest dla nas, w perspektywie strategicznej, pożądane i korzystne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję pięknie.

Czy są jeszcze inne pytania, uwagi? Nie ma.

Propozycja pana senatora jest taka, aby komisja pozytywnie zaopiniowała zarówno projekt decyzji Rady w sprawie podpisania umowy, jak i drugi projekt decyzji – w sprawie zawarcia umowy.

Co do pierwszego projektu, to czy są inne opinie, propozycje? Nie ma. Wobec tego komisja pozytywnie opiniuje sprawę podpisania umowy.

Sprawa druga, dotycząca zawarcia umowy. Czy są co do tego inne propozycje? Nie widzę zgłoszeń. A więc to opiniujemy również pozytywnie.

Panie Ministrze, a zatem nasza komisja pozytywnie opiniuje oba te dokumenty.

Dziękuję bardzo panu ministrowi i osobom panu towarzyszącym.

Zamykam ten punkt.

Proszę państwa, punkt piąty to propozycja prezydium, aby nie rozpatrywać dokumentów o symbolu COM (2010) i numerach: 279, 278, 258, 257, 256, 249, 230, 223, 197, 176, 174, 167, 166, 161, 158, 157, 156, 142.

Jeśli byłyby inne opinie w tych sprawach, to prosimy o sygnał.

Proszę państwa, następne posiedzenie komisji mamy zaplanowane na 7 lipca, będzie ono wcześniej rano, czyli przed posiedzeniem Senatu. W porządku obrad tego posiedzenia komisji przewidujemy wybór trzeciego wiceprzewodniczącego komisji. Tak że już dzisiaj zapowiadam, że będzie taki punkt w porządku posiedzenia.

Czy są jakieś pytania lub uwagi w sprawach bieżących? Nie ma.

Wobec tego dziękuję za udział w posiedzeniu komisji, dziękuję wszystkim za przygotowanie naszego posiedzenia.

Zamykam to posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 35)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851